

After the rage @ Beton 7
Τρίτη, 13 Δεκεμβρίου / 14:00-18:00

Maha Maamoun

- 2026, 2010, διάρκεια 9:00 min,
Ευγενική παραχώρηση του καλλιτέχνη

Η Maha Maamoun ζει και εργάζεται στο Κάιρο. Ως καλλιτέχνις ασχολείται κυρίως με τη φωτογραφία και το βίντεο. Πρόσφατα υπήρξε συνεκδότης του βιβλίου “The Middle Ear” για τη 10^η Μπιενάλε του Sharjah, μαζί με τον Haytham el-Wardany. Εκθέσεις στις οποίες έχει συμμετάσχει πρόσφατα περιλαμβάνουν: “Second World” στο φεστιβάλ Steirischer Herbst (2011), “Outres Mesures”, La Galerie (2011), “The End of Money” στο φεστιβάλ Witte de With (2011), “Mapping Subjectivity” στο MoMA (2010) και “Live Cinema” στο Philadelphia Museum of Art (2010). Ήταν συνεπιμελήτρια του PhotoCairo3 (2005) και βοηθός επιμελητή στο Meeting Points 5 (2007). Η Maamoun είναι ιδρυτικό μέλος και μέλος του Δ.Σ. του Contemporary Image Collective (CiC) – χώρος σύγχρονης τέχνης και πολιτισμού στο Κάιρο.

Το έργο “2026” είναι βασισμένο σε ένα πρόσφατο μυθιστόρημα “The Revolution of 2053” (“Η Επανάσταση του 2053”) του Mahmoud Uthman και αναφέρεται σε μια σκηνή από την ταινία του Chris Marker “La Jetée” (“Η προκυμαία”) (1962). Ένας ταξιδιώτης αφηγείται το όραμά του από το μέλλον της περιοχής των Πυραμίδων και κατ’ επέκταση της Αιγύπτου το έτος 2026 – ένα όραμα που πασχίζει να προχωρήσει πιο πέρα, αλλά περιορίζεται λόγω των φαντασιακών περιορισμών του παρόντος. Το “2026” παρουσιάστηκε πρόσφατα στην έκθεση “The end of money” στο φεστιβάλ Witte de With (Rotterdam, 2011).

Lamia Joreige

- *Nights and Days*, 2007, διάρκεια 17:00 min, Ευγενική παραχώρηση του καλλιτέχνη

Η Lamia Joreige γεννήθηκε στο Λίβανο το 1972, ζει και εργάζεται στη Βηρυτό. Έργα της έχουν παρουσιαστεί σε πολλές εκθέσεις και χώρους τέχνης όπως: στην Tate Modern (μόνιμη συλλογή - Λονδίνο, 2011), στην έκθεση "Beirut" στο Kunsthalle Wien (Βιέννη, 2011), στην έκθεση "Told Untold Retold" στο MATHAF (Ντόχα, 2010), στην έκθεση "The Image in Question" στο Carpenter Center for the Visual Arts του Πανεπιστημίου του Harvard (Cambridge, Η.Π.Α., 2010), στην έκθεση "The Storyteller" στο Parsons The New School for Design (New York, 2010) και στο Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofía (Μαδρίτη, 2010), στο Asian Art Biennial (Ταϊβάν, 2009), στη Μπιενάλε του Sharjah (Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα, 2009), στην έκθεση "Zones of Conflicts" στο Pratt Manhattan Gallery (Νέα Υόρκη, 2008), στην έκθεση "Archive Fever" στο International Center of Photography (Νέα Υόρκη, 2008) και στην ατομική έκθεση "A Strange Feeling of Familiarity" στη Galerie Tanit (Μόναχο, 2009). Είναι συνιδρύτρια και μέλος του Δ.Σ. του Κέντρου Τεχνών της Βηρυτού, ένας χώρος μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα αφιερωμένος στη σύγχρονη τέχνη.

Στο έργο "Nights and Days" χρησιμοποιεί σημειώσεις που γράφτηκαν ή σκηνές που τραβήχτηκαν το καλοκαίρι του 2006 σαν ένας προσωπικός απολογισμός της εμπειρίας του πολέμου. Το πρώτο μέρος, που μοιάζει αλλά στην ουσία δεν είναι ημερολόγιο πολέμου, ταλαντεύεται μεταξύ λήψεων μέρας και νύχτας με ένα soundtrack που εκφράζει το πέρασμα του χρόνου, την αναμονή, τις ανακρίσεις και το φόβο που βιώνονται σε έναν τέτοιο ασυνήθιστο χρόνο. Το δεύτερο μέρος είναι ένα ταξίδι στο Νότιο Λίβανο, που επλήγη κατά τη διάρκεια του πολέμου. Γαλήνια τοπία εναλλάσσονται με ερείπια και εικόνες καταστροφής συνοδευόμενα μόνο από μουσική, αφού δεν υπάρχουν λέξεις να εκφράσουν αυτή την ερήμωση. Το "Nights and Days" εξετάζει τη σχέση εικόνας και ήχου και πραγματεύεται τις έννοιες «ομορφιά» και «φρίκη». Οι περισσότερες από τις εικόνες δείχνουν «όμορφα» αστικά ή φυσικά τοπία, όπου μόνο μια λεπτομέρεια προδίδει την παρουσία του πολέμου και της βίας του.